

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 31T/52/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1221010401
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Filip Gilányi
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2022:1221010401.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II samosudcom JUDr. Filipom Gilányim na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.06.2022 v Bratislave takto rozhodol:

r o z h o d o l :

Obžalovaná
B. K. nar. XX.XX.XXXX v Bratislave
trvale bytom D. XXXX/XX, Bratislava

sa uznáva vinnou, že

od presne nezisteného času až do 00:20 hod. dňa 31.05.2020 na I. A. X v Bratislave mala pri sebe a pred hliadkou Obvodného oddelenia PZ Bratislava Vrakuňa, ktorá vykonávala kontrolu vozidla, odhodila na zem 1 ks plastového vrečka s tlakovým uzáverom o rozmere 5,3 x 4 cm s obsahom bielej kryštalickej látky bez viditeľných prímiesí s hmotnosťou 1 503 mg s priemernou koncentráciou 70,7 % hmotnostného metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) obsahujúci 1 063 mg absolútneho metamfetamínu, čo možno považovať za 15 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov, teda

neoprávnene prechovávala po akúkoľvek dobu psychotropnú látku,

čím spáchala

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m), § 42 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 41 ods. 2 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaná zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanej v rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/17/2018 zo dňa 11.06.2020, právoplatnom 11.06.2020, ako

aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 18.05.2021 prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II podal obžalobu na obžalovanú B. K. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedla, že je nevinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, výsluchom svedkyne C. P., rod. C. a čítaním zápisnice o jej skoršej výpovedi postupom podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku a výsluchom svedka G. E.. Súd ďalej vykonal dokazovanie za splnenia podmienok podľa § 268 ods. 2 Tr. por. prečítaním znaleckého posudku z č. I. 51-61 a znaleckého posudku z č. I. 73-75. Súd napokon vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to zápisnice o vydaní veci s fotodokumentáciou z č. I. 64-67, zápisnice o obhliadke miesta činu z č. I. 68-69, lustrácie obžalovanej z č. I. 100-110, aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného, podstatného obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/17/2018, a to najmä rozsudku z č. I. 133-134 pripojeného spisu, podstatného obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 6T/59/2019, a to najmä trestného rozkazu z č. I. 125 pripojeného spisu.

Súd vykonaním uvedených dôkazov vyčerpал dôkazné návrhy strán. Všetky vykonané dôkazy súd hodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, pričom dospel k záveru, že skutok, ktorý je v predmetnej trestnej veci kladený za vinu obžalovanej sa stal a že sa tohto skutku dopustila práve obžalovaná.

Z výpovede obžalovanej, z výpovede svedkyne P., ako aj z výpovede svedka E. zhodne vyplynulo, že dňa 31.05.2020 na I. A. X v J. vykonávala hliadka OO PZ Bratislava Vrakuňa zložená zo svedkyne P. a svedka E. kontrolu vozidla, ktoré viedla obžalovaná, čo bolo v konaní nesporné. Sporným bolo a obžalovaná popierala, že by mala pri sebe a pred hliadkou OO PZ že by odhodila na zem 1 ks plastového vrečka s tlakovým uzáverom.

Obžalovaná vypovedala, že policajti zaistili prvé vrečko, ktoré dobrovoľne vydala, lebo to mala v aute na spolujazdcovej strane a čakali na technika. Kým prišiel technik, obžalovaná vonku fajčila. Chvíľku na to za ňou prišiel policajt, že sa to našlo na zemi a spýtal sa, či je to jej. Obžalovaná povedala, že to jej nie je. Policajti jej povedali, že zavolajú technikov, a zistí sa znaleckým dokazovaním či to je alebo nie je jej, na čo obžalovaná povedala, že v poriadku. Prišiel technik, zobral jej stery, a to z rúk, DNA z úst. Obžalovaná ďalej vypovedala, že stála vonku a tam sa dialo to, že tam aj jej priateľ behal okolo, policajtká zapisovala a potom sáčok zaistili a iné si nepamätá, čo sa tam dialo. Boli tam policajti dvaja, všetci čakali na technika už kvôli prvému sáčku. Potom policajti našli ten druhý sáčok, ten našli na zemi na chodníku. Potom ďalej čakali na technika. Ten druhý sáčok našli kúsok od auta obžalovanej, pričom obžalovaná nevie presne, kde stála, ale tam niekde. Na otázku ako ďaleko bola od príslušníka, keď ju konfrontoval s nálezom tohto vrečka uviedla, že nevie, asi dva metre. Oni sa pri nej striedali, raz bola pri nej policajtká, raz bol pri nej policajt. Oni zapisovali niečo. Ďalej vypovedala, že jej auto bolo zaparkované a bolo trochu posunuté dopredu a ona sa nachádzala za tým autom, za kufrom auta, stála asi dva metre od auta, čelom otočená k autu a fajčila. Policajt stál asi dva metre odo nej, vedľa toho auta po jej pravej ruke, asi pri pravom zadnom kolese auta. Policajtká bola určite vpredu pred jej vozidlom, kde spisovala zápisnicu na kapote buď jej auta alebo policajného auta, to si nepamätá presne. Policajné auto bolo zaparkované kolmo k jej, pričom kapoty vozidiel boli pri sebe. Od jej auta vzadu asi dva metre bol obrubník v miestach, kde obžalovaná stála a fajčila. Dofajčila a vzápätí na to prišiel policajt a opýtal sa jej, čo to je. V miestach, kde bol ten obrubník, sa našiel ten druhý sáčok. Obžalovaná si nepamätá, že by na ňom stála. Keď tam fajčila, ten sáčok vôbec nevnímala.

Svedok E. vypovedal, že počas toho, ako svedkyňa P. spisovala zápisnicu obžalovaná niečo vypustila alebo zahodila z ruky. Svedok periférne videl obžalovanú ako niečo vypustila z ruky, počul zvuk dopadu a videl obžalovanú ako to zašliapla. V čase, keď obžalovaná vypustila vec z ruky, sa nachádzali vedľa jej a policajného vozidla. Svedok E. s obžalovanou stál medzi vozidlami a svedkyňa P. stála bližšie k policajnému vozidlu. Svedok E. bol od obžalovanej vzdialený najviac meter a od svedkyne P. na vzdialenosť, že jej vedel niečo podať, teda maximálne do dvoch metrov. Svedkyňa P. vtedy spisovala zápisnicu. Ihneď po tom zvuku dopadu veci na zem svedok E. videl ako obžalovaná niečo zašliapla. Keď obžalovaná dala nohu preč, svedok E. videl sáčik s nejakou látkou. Vec sa nachádzala priamo na mieste, kde stála obžalovaná. Iné predmety alebo veci sa tam nenachádzali. Svedok E. vypovedal, že tá vec, ktorú obžalovaná vypustila z ruky a tá vec, ktorá sa nachádzala na zemi bola totožná vec, lebo videl, ako tú vec obžalovaná vypustila z ruky, svedok E. otočil na ňu hlavu pri jej dopade na zem a pri zvuku dopadu videl ako ju obžalovaná zašliapla. Preto svedok E. nemal dôvod mať akékoľvek pochybnosti, že je to tá istá vec. Svedok E. ďalej vypovedal, že si myslí, že pod obžalovanou a pol metra od nej sa nenachádzali žiadne odpadky. Samotný inkriminovaný sáčok bol klasický zatvárací sáčok, nevnímal ho ako odpadky. Svedok E. sa priamo na obžalovanú nepozeral, ale periférne videl pohyb rukou a počul dopad veci na zem.

Svedkyňa P. vypovedala, že na kapote služobného vozidla vypisovala zápisnicu o vydaní veci a svedok E. jej podával asi občiansky preukaz obžalovanej. Svedok E. s obžalovanou stáli asi na krok od svedkyne P. šikmo. Vtedy obžalovaná pustila z ruky nejaký sáčok. Svedkyňa P. vypovedala, že nevie či to priamo videla alebo periférne. Svedok E. to videl, obžalovanú spozoroval, hneď ju dotazoval, že čo to robí, lebo na tom stála a vyzval ju nech ustúpi. Obžalovaná ustúpila a obaja, teda svedkyňa P. aj svedok E. spozorovali sáčok na mieste, kde stála obžalovaná. Bola dotazovaná obžalovaná, čo to je, ďalej bola poučená v zmysle § 89 Tr. por. ústne, na to ona odmietla vydať ten sáčok, ktorý bol na zemi s tým, že to nie je jej a bol prívolaný kriminalistický technik aj poverený príslušník, ktorí vec na mieste zaistili a vykonali obhliadku. Potom prebiehali ďalšie úkony s obžalovanou, keďže bola obmedzená na osobnej slobode. Svedkyňa P. ďalej vypovedala, že sáčok, ktorý bol na zemi, bol typovo rovnaký sáčok, aké sa prázdne našli u obžalovanej pri prehliadke pred jej umiestnením do cely u nich na oddelení, kde bola umiestnená, kým sa spisovala príslušná dokumentácia. Túto prehliadku vykonávala svedkyňa P., keďže išlo o ženu.

Súd vyhodnotil výpoveď obžalovanej ako neverohodnú a naproti tomu výpovede svedkyne P. a svedka E. ako vierohodnú. Výpovede svedkyne P. a svedka E. sa v podstatných okolnostiach zhodovali, zhodne vypovedali o momente nálezu vrecka na zemi, kedy obaja zhodne a jednoznačne popísali, kto z prítomných (obžalovaná, svedok E., svedkyňa P.) kde stál, čo vtedy kto robil. Svedok E. jednoznačne uviedol, že videl ako obžalovaná odhodila vrecko na zem a ako ho zašliapla. Jeho výpoveď presvedčivo verifikovala svedkyňa P., ktorá uviedla, že si nie je istá, či videla ako obžalovaná vyhodila vrecko na zem, ale videla, ako na to reagoval svedok E.. Naproti výpovediam svedkov E. a P. obžalovaná podstatne odlišne popisovala situáciu nálezu vrecka na zemi, čo by samo o sebe neznižovalo vierohodnosť jej výpovede, avšak situáciu nálezu vrecka nevedela vierohodne popísať, vypovedala chaoticky. Jednak vypovedala, že za ňou prišiel policajt, že sa to našlo na zemi a spýtal sa, či je to jej. Ak vypovedá, že prišiel za ňou policajt, potom miesto nálezu inkriminovaného vrecka nemohlo byť pod ňou, nemohla na ňom stáť (ako vypovedali svedkovia E. a P.), lebo v takom prípade by za ňou nemohol policajt prísť, s dôrazom na slovo prísť. Neskôr vypovedala, že policajtká zapisovala a potom sáčok zaistili a iné si nepamätá, čo sa tam dialo, teda spochybňuje svoju skoršiu výpoveď a spochybňuje, či si vôbec situáciu obžalovaná pamätá alebo chce pamätať. Neskôr ďalej vypovedala, že potom policajti našli ten druhý sáčok, ten našli na zemi na chodníku. Touto výpoveďou rozporuje svoju skoršiu výpoveď, keď najskôr uvádza, že prišiel za ňou policajt, že sa to našlo, potom vypovedá, že policajtká zapisovala a iné si nepamätá a potom vypovedá, že policajti našli ten druhý sáčok, teda obaja policajti, čo odporuje tomu, že jeden policajt mal za ňou prísť konfrontovať ju s nálezom a druhá policajtká mala spisovať zápisnicu (čo by naopak do istej miery korešpondovalo s výpoveďami svedkov E. a P., ktorí zhodne vypovedali, že svedkyňa P. spisovala zápisnicu a svedok E. konfrontoval obžalovanú s nálezom vrecka). Ďalej obžalovaná vypovedala, že ten druhý sáčok našli kúsok od auta obžalovanej, pričom nevie presne, kde stála, ale tam niekde. Na druhej strane opakovane vypovedá, že policajt prišiel za ňou a opýtal sa jej, čo to je. Ak by stála obžalovaná v mieste nálezu vrecka, prípadne priamo na ňom (ako vypovedali svedkovia E. a P. a k čomu obžalovaná uviedla, že si nepamätá, že by na vrecku stála), potom by za ňou nemohol prísť, s opätovným dôrazom na slovo prísť, policajt a konfrontovať ju, lebo by nemal odkiaľ prísť, keď by sa už bol býval nachádzal v mieste nálezu. V uvedenom smere preto súd vyhodnotil výpoveď obžalovanej ako chaotickú

a nevierohodnú, keď si sama sebe často protirečila a skutok nedokázala sústredene, vecne a logicky súsledne opísať, tak, aby sa skorší opis priebehu udalosti zhodoval aspoň v podstatnom s neskorším opisom priebehu udalosti učenými v rámci jedinej výpovede na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na uvedené súd hodnotí výpoveď obžalovanej tak, že si priebehu udalostí vymýšľala a upravovala tak, aby si čo najmenej svojou výpoveďou poškodila. Prítom zároveň samotná nevierohodnosť výpovede obžalovanej zvyšuje vierohodnosť výpovedí svedka E. a svedkyne P., keďže jediný dôkaz, ktorý si odporoval s ich výpoveďami je práve nevierohodná výpoveď obžalovanej. Výpovede je ďalej potrebné hodnotiť aj z hľadiska ich významu pre vypovedajúce osoby. Svedkovia E. a P. nemali žiadny dôvod klamať, dokonca spoločne, o tom, že by obžalovaná inkriminované vrečko odhodila na zem. Naproti tomu obžalovaná má dôvod klamať o tom, že inkriminované vrečko odhodila na zem, keďže sa tak môže vyhnúť trestnému postihu. Preto aj z hľadiska motivácie k pravdivej výpovedi súd hodnotí výpoveď obžalovanej ako nevierohodnú. Vzhľadom na uvedené súd oprel skutkové zistenia ohľadom pôvodu inkriminovaného vrečka o výpovede svedka E. a svedkyne P. a na výpoveď obžalovanej v tomto smere ďalej neprihliadal, pričom z výpovedí svedka E. a svedkyne P.M. jednoznačne vyplynulo, že obžalovaná prechovávala u seba inkriminované plastové vrečko a toto počas kontroly odhodila na zem.

Z listinných dôkazov a zo znaleckého posudku vyplynulo, že inkriminované vrečko sa našlo na zemi na mieste činu, ako o tom vypovedali aj svedkovia E.Á. a P., pričom v inkriminovanom vrečku sa nachádzala biela kryštalická látka s hmotnosťou 1 503 mg s priemernou koncentráciou 70,7 % hmotnostného metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) obsahujúci 1 063 mg absolútneho metamfetamínu.

Súd na základe zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že skutok obžalovanej napĺňa všetky zákonné znaky zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Obžalovaná prechovávala vo vrečku s tlakovým uzáverom metamfetamín, ktorý je psychotropnou látkou v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov, a to v množstve 15 obvykle jednorazových dávok drogy, čo predstavuje množstvo psychotropnej látky väčšie, než množstvo podľa § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Súd ďalej konštatuje, že obžalovaná psychotropnú látku prechovávala vedome a uvedomele, celkom zrejme vedela, že svojim konaním sa dopúšťa trestného činu, keďže sa vrečka s tlakovým uzáverom obsahujúcim metamfetamín počas kontroly hliadkou PZ premysleným spôsobom snažila zbaviť, celkom zrejme aby u nej neskôr prípadne nemohlo byť nájdené. Teda obžalovaná konala s priamym úmyslom podľa § 15 písm. a) Trestného zákona. Súd zároveň u obžalovanej nezistil žiadnu okolnosť vylučujúcu jej trestnú zodpovednosť. Súd tiež posudzoval, či je daná niektorá z okolností vylučujúcich protiprávnosť činu podľa § 24 až 30 Trestného zákona, pričom dospel k záveru, že takúto okolnosť nezistil. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že obžalovaná svojim konaním naplnila všetky znaky stíhaného zločinu, a preto ju uznal vinnou.

V otázke trestu súd dospel k nasledovnému. Keďže obžalovaná sa skutku dopustila potom, ako jej bolo dňa 06.09.2019 oznámené odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 46T/218/2016 zo dňa 06.09.2019, právoplatným dňa 06.09.2019 a pred tým, ako jej bolo dňa 11.06.2020 oznámené odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 4T/17/2018 zo dňa 11.06.2020, právoplatným dňa 11.06.2020, bolo potrebné postupovať podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona a obžalovanej uložiť súhrnný trest za zbiehajúce sa skutky spáchané obžalovanou v období medzi uvedenými odsúdeniami. Obžalovaná sa v uvedenom období dopustila žalovaného skutku kvalifikovaného ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorý dokončila okamihom vyhlásenia a súčasne aj právoplatnosti odsudzujúceho rozhodnutia dňa 11.06.2020 (primerane pozri R 6/2013), keď bola odsúdená za skutok, ktorý páchala „od mesiaca máj 2015 až doposiaľ“, za ktorého spáchanie bola obžalovaná odsúdená rozsudkom Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 4T/17/2018 zo dňa 11.06.2020, právoplatným dňa 11.06.2020, čo vyplynulo z dôkazu pripojeným spisom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/17/2018, a to najmä rozsudku z č. I. 133-134 pripojeného spisu. Súd tak ukladal trest za uvedené zbiehajúce sa trestné činy, a to podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, keďže išlo o viacčinný súbeh trestných činov a jeden zo zbiehajúcich sa skutkov bol zločinom.

Skutku, za ktorý bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 6T/59/2019 zo dňa 12.03.2020, právoplatným dňa 09.10.2020 sa obžalovaná dopustila pred oznámením odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 46T/218/2016 zo dňa 06.09.2019, právoplatným dňa 06.09.2019, čo vyplynulo z dôkazu pripojeným spisom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 6T/59/2019, a to najmä trestného rozkazu z č. I. 125 pripojeného spisu, teda vo vzťahu k prejednávánemu skutku nešlo o zbiehajúci sa trestný čin.

Súd ukladal súhrnný trest s poukazom na § 41 ods. 2 Trestného zákona v trestnej sadzbe podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona so zvýšenou hornou hranicou trestnej sadzby o jednu tretinu, t. j. v trestnej sadzbe tri až dvanásť rokov a štyri mesiace. Súd ďalej pri ukladaní trestu vychádzal z ust. § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na potrebu ochrany spoločnosti pred ďalším páchaním trestnej činnosti obžalovanou a súčasne na to, aby iných trest odradil od páchania trestných činov, majúci tiež na zreteli vytvorenie podmienok na výchovu obžalovanej k tomu, aby viedla riadny život a ďalšiu trestnú činnosť už nepáchala a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie obžalovanej spoločnosťou. Pritom súd prihliadal na ustanovenia § 38 Trestného zákona, pričom zohľadnil pomer a mieru priťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností.

V rámci priťažujúcich okolností súd prihliadol na to, že obžalovaná už bola viackrát odsúdená, a to:

- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 0T/227/2014 zo dňa 15.05.2014, právoplatným dňa 15.05.2014 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, ktorého výkon jej bol neskôr nariadený a ktorý vykonala 23.08.2015
- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 0T/239/2014 zo dňa 23.05.2014, právoplatným dňa 23.05.2014 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorého výkon jej bol neskôr nariadený a ktorý vykonala 20.08.2016
- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 0T/249/2014 zo dňa 30.05.2014, právoplatným dňa 30.05.2014 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona na nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, ktorý vykonala 28.01.2015,
- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 0T/174/2017 zo dňa 14.05.2017, právoplatným dňa 14.05.2017 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorého výkon jej bol neskôr nariadený a ktorý vykonala dňa 21.09.2018,
- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 0T/149/2017 zo dňa 27.09.2017, právoplatným dňa 10.10.2017 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, pričom výrok o treste bol neskorším rozhodnutím v súvislosti s uložením súhrnného trestu zrušený,
- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 0T/50/2019 zo dňa 08.02.2019, právoplatným dňa 08.02.2019 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov, ktorý vykonala dňa 05.11.2019,
- rozsudkom Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 46T/218/2016 zo dňa 06.09.2019, právoplatným dňa 06.09.2019 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona za čo jej bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Vo vzťahu k poľahčujúcim okolnostiam súd žiadnu nezistil.

Súd tak konštatuje prevahu priťažujúcich okolností. Súd preto podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ukladal trest v trestnej sadzbe so zvýšením dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, t. j. v trestnej sadzbe päť rokov a štyri mesiace až dvanásť rokov a štyri mesiace.

Na základe uvedených okolností súd dospel k záveru, že uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere šesť rokov je primeraný, nie neprimerane prísny vzhľadom k tomu, že obžalovaná je doposiaľ nenapraviteľná recidivistka, keď ani doterajšie uložené a vykonané tresty odňatia slobody ju nevedli k riadnemu životu a opätovne sa dopustila dvoch zbiehajúcich sa trestných činov - prečinu a zločinu. Pritom uloženie prísnejšieho trestu súd nepovažoval za primerané, keďže ide o doposiaľ o najprísnejší trest ukladaný obžalovanej a predtým obžalovanej ukladané a ňou vykonané tresty boli všetky podstatne miernejšie, na základe čoho možno prognózovať, že ukladaný pomerne prísny trest ju môže konečne viesť k zmene spôsobu života a rovnako dobre zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchaním ďalšej

trestnej činnosti zo strany obžalovanej ako prípadný trest prísnejší. Súd zároveň posudzoval možnosť uloženia samostatného alternatívneho trestu ako miernejšej sankcie namiesto trestu odňatia slobody, pričom s poukazom na ust. § 42 ods. 2 Trestného zákona, ako aj s poukazom na § 34 ods. 6 Trestného zákona konštatuje, že je vylúčené uloženie alternatívneho trestu obžalovanému bez súčasného uloženia trestu odňatia slobody. Súd ukladal súhrnný trest a v rámci skoršieho rozhodnutia o treste za zbiehajúci sa trestný čin bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody. Keďže súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozhodnutím a trest odňatia slobody je najprísnejším spomedzi trestov, súd nemohol uložiť samostatný alternatívny trest bez uloženia trestu odňatia slobody. Rovnako tak nemohol uložiť samostatný alternatívny trest, keďže horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov. Uloženie alternatívneho trestu popri treste odňatia slobody považoval súd za neúčelné vzhľadom na okolnosti prípadu a vzhľadom na ukladaný pomerne prísny trest odňatia slobody.

Keďže vzhľadom na výmeru trestu bol podmienený odklad výkonu trestu zo zákona vylúčený (§ 49 ods. 1 a § 51 ods. 1 Trestného zákona) súd rozhodol o zaradení obžalovanej na výkon trestu. Keďže obžalovaná bola v predchádzajúcich 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd ju podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd zároveň nevzhladol žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali zaradenie obžalovanej do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s iným stupňom stráženia (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

Keďže súd uložil súhrnný trest, zároveň zrušil výrok o treste uloženom obžalovanej v rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/17/2018 zo dňa 11.06.2020, právoplatnom 11.06.2020 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad (§ 42 ods. 2 Tr. zák.).

Súd napokon posudzoval možnosť uloženia ochranného liečenia protitoxikomanického podľa § 73 ods. 2 písm. d) a § 74 ods. 1 Trestného zákona pričom nemal dostatočne preukázané opodstatnenie uloženia tohto ochranného liečenia, preto ochranné liečenie neuložil. Od spracovania znaleckého posudku znalcom z č. I. 51-61 uplynul už dlhší čas, pričom obžalovaná bola aj po spracovaní posudku v nútenej abstinencii v rámci výkonu trestu odňatia slobody, pričom sama obžalovaná sa k dôkazu znaleckým posudkom z č. I. 51-61 vyjadrila, že drogovo závislá už nie je, odkedy bola prepustená z výkonu trestu pracuje, stará sa o syna a snaží sa zaradiť do spoločnosti. Iný dôkaz o opodstatnenosti uloženia protitoxikomanického ochranného liečenia než predmetný znalecký posudok produkovaný nebol. Navyše z vyjadrenia obžalovanej je zrejmé, že o dobrovoľnú účasť na liečbe nemá záujem, a preto uloženie ochrannej liečby bez jej záujmu o ňu stráca zmysel.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Bratislava II, Drieňova 5, 827 02 Bratislava.